

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 175 (XIX) — Nr. 681

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 8 octombrie 2007

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 699 din 11 septembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2003 privind procedura aprobării tacite	2-3		
Decizia nr. 700 din 11 septembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III alin. (2) din Legea nr. 169/1997 pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991	3-4		
Decizia nr. 725 din 13 septembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 81 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței	5-6		
Decizia nr. 726 din 13 septembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 86/2006 privind organizarea activității practicienilor în insolvență	6-8		
Decizia nr. 727 din 13 septembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 121 alin. 2 din Codul de procedură civilă	8-10		
Decizia nr. 728 din 13 septembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 404 ¹ alin. 1 și 2 din Codul de procedură civilă	10-11		
Decizia nr. 745 din 13 septembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 138 alin. (3) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței	11-13		
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
		1.364. — Ordin al ministrului economiei și finanțelor privind emiterea prin intermediul mijloacelor informatice a unor acte administrative	13-29
ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR			
		679. — Decizie privind aprobarea transferului portofoliului de asigurări, aferent clasei B.1. „Asigurări de accidente”, de la Societatea Comercială „ASIROM — CONCORDIA” — S.A. către Societatea Comercială „Asigurarea Românească — ASIROM” — S.A. și retragerea autorizației de funcționare ca societate de asigurare Societății Comerciale „ASIROM — CONCORDIA” — S.A.	30
		682. — Decizie privind autorizarea funcționării ca broker de asigurare a Societății Comerciale „ANA BROKER DE ASIGURARE-REASIGURARE” — S.R.L.	30
		693. — Decizie privind revocarea măsurii de retragere a autorizației de funcționare pentru desfășurarea activității de asigurări de viață dispuse prin Decizia Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 581/2007	31
		695. — Decizie privind revocarea măsurii de interdicere temporară a activității de broker de asigurare Societății Comerciale „BTWC BROKER DE ASIGURARE” — S.R.L.	31-32

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 699**

din 11 septembrie 2007

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (3)
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2003 privind procedura aprobării tacite**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Valentin Zoltán Puskás	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2003 privind procedura aprobării tacite, excepție ridicată de Mihai Sorin Ariel în Dosarul nr. 3.652/2/2006 al Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se prezintă autorul excepției, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Autorul solicită admiterea excepției, apreciind că în cauză sunt aplicabile, prin analogie, argumentele reținute de Curtea Constituțională la pronunțarea Deciziei nr. 176/2005, potrivit căroră „libertatea legiuitorului de a stabili condițiile de exercitare a căilor de atac și procedura de judecată nu este absolută, limitele libertății de reglementare fiind determinate și în aceste cazuri de obligativitatea respectării normelor și principiilor privind drepturile și libertățile fundamentale și a celorlalte principii consacrate prin Legea fundamentală și prin actele juridice internaționale la care România este parte”.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 26 ianuarie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 3.652/2/2006, **Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2003 privind procedura aprobării tacite**, excepție ridicată de Mihai Sorin Ariel.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile de lege criticate îngădesc accesul liber la justiție și încalcă dreptul fundamental la un proces echitabil, întrucât art. 11 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2003 anihilează dreptul persoanei de a declara recurs împotriva unei hotărâri judecătorești pronunțate în primă instanță, împiedicând orice posibilitate de control judiciar asupra acesteia.

Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția de contencios administrativ și fiscal apreciază excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că prevederea legală supusă controlului de constituționalitate, potrivit căreia hotărârile pronunțate de instanțele judecătorești în această materie sunt irevocabile, nu este de natură a contraveni liberului acces la justiție care nu presupune în toate cazurile accesul la toate gradele de jurisdicție prevăzute de lege.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile art. 11 alin. (3) teza a doua din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2003 nu contravin prevederilor constituționale invocate, excepția de neconstituționalitate cu un atare obiect fiind neîntemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 11 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2003 privind procedura aprobării tacite, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 291 din 25 aprilie 2003, aprobată prin Legea nr. 486/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 827 din 22 noiembrie 2003, dispoziții potrivit căroră „*Hotărârile se redactează în termen de 10 zile de la pronunțare și sunt irevocabile*”.

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 21 alin. (2) și (3) referitoare la accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispoziția legală criticată a mai format obiect al controlului de constituționalitate, prin Decizia nr. 251/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 622 din 18 iulie 2005, și prin Decizia nr. 480/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 924 din 17 octombrie 2005, instanța constituțională respingând excepția cu un atare obiect. Cu acele prilejuri, a reținut următoarele: „În conformitate cu procedura aprobării tacite prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2003, cererea de chemare în judecată a autorității administrației publice având ca obiect constatarea aprobării tacite se introduce la instanța judecătorească de contencios administrativ competentă [art. 9 alin. (2)]. Potrivit art. 11 alin. (2) al ordonanței criticate, în cazul în care instanța constată îndeplinirea condițiilor prevăzute de această ordonanță

de urgență, pronunță o hotărâre prin care obligă autoritatea administrației publice să elibereze documentul oficial prin care se permite solicitantului să desfășoare o anumită activitate, să presteze un serviciu sau să exercite o profesie.

Prevederea criticată prin excepția de neconstituționalitate, potrivit căreia hotărârile pronunțate de instanțele judecătorești în această materie sunt irevocabile, nu încalcă prevederile Constituției sau pe cele ale Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Constituția nu

cuprinde prevederi care să stabilească căile de atac împotriva hotărârilor judecătorești, stabilind, în art. 129, că acestea se exercită «*în condițiile legii*».

Soluția pronunțată de Curtea Constituțională prin deciziile menționate, precum și considerentele care au stat la baza acestora își păstrează valabilitatea și în cauza de față, întrucât nu se invocă elemente noi, de natură a schimba această jurisprudență.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2003 privind procedura aprobării tacite, excepție ridicată de Mihai Sorin Ariel în Dosarul nr. 3.652/2/2006 al Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 septembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 700

din 11 septembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III alin. (2) din Legea nr. 169/1997 pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III alin. (2) din Legea nr. 169/1997 pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991, excepție ridicată de Robert Cătălin Jianu în Dosarul nr. 4.333/205/2006 al Judecătoriei Câmpulung.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 21 martie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 4.333/205/2006, **Judecătoria Câmpulung a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a**

dispozițiilor art. III alin. (2) din Legea nr. 169/1997 pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991, excepție ridicată de Robert Cătălin Jianu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile legale criticate, potrivit cărora primarul are calitatea procesuală activă de a promova acțiunea în constatarea nulității actelor emise cu încălcarea prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991, nu respectă principiul contradictorialității procesului civil, care stabilește că părțile cu interese contrare se află pe poziții procesuale contradictorii, astfel că se aduce atingere dreptului constituțional la un proces echitabil. Nu poate fi acceptată situația în care primarul, care, potrivit legii, este reprezentantul Comisiei locale de fond funciar, parte care deține calitatea procesuală pasivă în litigiul declanșat în temeiul art. III din Legea nr. 169/1997, să aibă totodată și calitatea procesuală activă, deci să întrunească ambele calități procesuale, de reclamant, respectiv de pârât.

Judecătoria Câmpulung apreciază excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată. Astfel, se arată că primarul justifică legitimarea calității procesuale active în promovarea acțiunilor în constatarea nulității absolute, întrucât este persoana care justifică cel mai bine interesul rezolvării tuturor cererilor privind reconstituirea dreptului de proprietate. Activitatea primarului în acest domeniu începe acolo unde Comisia locală de fond funciar își încetează atribuțiile, aceasta din urmă fiind chemată în judecată pentru asigurarea

opozabilității hotărârii pronunțate și pentru a pune la dispoziția instanței actele necesare soluționării cauzei. De altfel, soluționarea echitabilă a procesului nu ține de calitatea părților, ci de modul în care acestea își asigură un probatoriu necesar și pertinent pentru rezolvarea litigiului.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul arată că invocarea nulității absolute a actelor emise cu încălcarea prevederilor Legii nr. 18/1991, de către primar, respectiv prefect, în calitate de președinți ai comisiilor comunale, orașenești sau municipale, respectiv județene, pentru stabilirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și a celor forestiere, în măsura în care justifică un interes legitim conform art. III din Legea nr. 169/1997, nu este de natură a aduce atingere principiului contradictorialității în procesul civil, cu atât mai mult cu cât nulitatea absolută poate fi invocată de oricare dintre părți, de procuror, precum și de instanță, din oficiu.

Avocatul Poporului apreciază că, potrivit normelor supuse controlului de constituționalitate, soluționarea cererilor prin care se invocă nulitatea actelor emise cu încălcarea prevederilor Legii nr. 18/1991 este de competența instanțelor de judecată, care își vor desfășura activitatea în baza principiului contradictorialității și pe baza unui probatoriu pertinent și convingător.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. III alin. (2) din Legea nr. 169/1997 pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991,

publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 299 din 4 noiembrie 1997, dispoziții potrivit cărora „*Nulitatea poate fi invocată de primar, prefect, Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților și de alte persoane care justifică un interes legitim, iar soluționarea cererilor este de competența instanțelor judecătorești de drept comun*”.

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 21 alin. (3) referitoare la dreptul la un proces echitabil, precum și ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. III alin. (1) din Legea nr. 169/1997 consacră sancțiunea nulității absolute aplicabilă actelor emise cu încălcarea prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere.

Textul de lege criticat stabilește categoria persoanelor legitimate a formula acțiunea în constatarea nulității absolute, respectiv acele persoane care justifică un interes legitim, individualizând în mod special instituțiile primarului și prefectului, precum și Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților.

Curtea reține că, întrucât sancțiunea aplicabilă actelor civile prevăzute de lege este nulitatea absolută, potrivit regimului juridic al acestei sancțiuni, orice persoană care justifică un interes o poate invoca. Așa fiind, calitate procesuală activă în vederea promovării unei acțiuni în justiție au, pe lângă părțile actului juridic, acele persoane care dovedesc existența vreunui interes. Or, în cazul primarului sau prefectului, ca reprezentanți legitimi ai autorităților comunale, orașenești, municipale sau județene, precum și în cazul Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților, interesul pe care aceștia au atât dreptul, cât și obligația să îl respecte și să îl valorifice este interesul general al comunității locale. Prin urmare, pe lângă interesul personal, propriu unor persoane fizice sau juridice, îndreptățite să solicite anularea unor acte civile emise fără respectarea prevederilor legale în vigoare, interesul general al comunității trebuie în egală măsură protejat, astfel încât scopul legii să fie pe deplin atins. Sub acest aspect, prevederea expresă printre titularii dreptului la acțiune în constatarea nulității a primarului, a prefectului sau a instituției competente în materia restituirii proprietăților deținute de stat către foștii proprietari constituie tocmai expresia garantării liberului acces la justiție și a dreptului la un proces echitabil, așa cum acestea sunt consacrate constituțional.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III alin. (2) din Legea nr. 169/1997 pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991, excepție ridicată de Robert Cătălin Jianu în Dosarul nr. 4.333/205/2006 al Judecătoriei Câmpulung.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 septembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 725

din 13 septembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 81 alin. (2)
din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 81 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „Antibiotice” — S.A. din Iași în Dosarul nr. 50/2005/COM al Tribunalului Iași – Judecătorul-sindic.

La apelul nominal se prezintă autorul excepției, prin consilier juridic Marius Solomia, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul autorului excepției de neconstituționalitate solicită admiterea criticii, susținând că prevederile art. 81 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 limitează dreptul creditorilor care nu se pot constitui într-un comitet de a promova în justiție acțiunea pentru anularea actelor frauduloase încheiate de debitor în dauna creditorilor, precum și pentru anularea constituirilor sau transferurilor de drepturi patrimoniale. Astfel, arată că, în temeiul dispozițiile legale criticate, instanța judecătorească sesizată cu o asemenea acțiune a respins cererea creditorilor, motivând lipsa calității lor procesuale active.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, menționând că, în situația în care instanța face o greșită aplicare a dispozițiilor legale criticate, împotriva hotărârii pronunțate de aceasta, partea interesată poate exercita căile de atac prevăzute de lege.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 8 martie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 50/2005/COM, **Tribunalul Iași – Judecătorul-sindic a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 81 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Antibiotice” — S.A. din Iași.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul susține că, în măsura în care dispozițiile art. 81 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 prevăd că numai comitetul creditorilor poate introduce acțiunea pentru anularea actelor frauduloase încheiate de debitor în dauna creditorilor, atunci când administratorul judiciar sau lichidatorul nu o face, iar pentru constituirea acestui comitet se solicită un număr de trei creditori, se ajunge în situația ca, atunci când există doar unul sau doi creditori, aceștia să fie privați de posibilitatea de a exercita toate drepturile procesuale pe care legea le pune la dispoziția părților implicate în procedura insolvenței.

Tribunalul Iași – Judecătorul-sindic apreciază că reglementarea cuprinsă în art. 81 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 nu contravine principiului consacrat de art. 21 din Constituție, întrucât, atunci când promovează acțiunea pentru anularea actelor frauduloase încheiate de debitor în dauna creditorilor, comitetul creditorilor acționează ca un mandatar al acestora.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că, în situația în care sunt prea puțini creditori pentru a se forma comitetul, acțiunea pentru anularea actelor frauduloase încheiate de debitor în dauna creditorilor poate fi introdusă și de un singur creditor. Această interpretare se impune datorită consecințelor deosebit de importante ale stabilirii unei astfel de răspunderi, creditorii neputând fi privați de avantajele creșterii masei active doar pentru că nu sunt în număr suficient pentru a se forma un comitet. Așa fiind, Guvernul consideră neîntemeiată excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textele de lege criticate fiind în deplină concordanță cu dispozițiile constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 81 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, text de lege care are următorul conținut: „*Comitetul creditorilor poate introduce la judecătorul-sindic o astfel de acțiune [pentru anularea actelor frauduloase încheiate de debitor în dauna creditorilor, precum și pentru anularea constituirilor sau transferurilor de drepturi patrimoniale], dacă administratorul judiciar/lichidatorul nu o face.*”

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 21 care consacră liberul acces la justiție.

Examinând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 81 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, Curtea constată că dispozițiile legale criticate constituie o aplicare a prevederilor art. 975 din Codul civil privind acțiunea pauliană, prin care se stabilește dreptul creditorilor de a ataca actele frauduloase încheiate de debitori în dauna lor.

Potrivit dispozițiilor art. 81 alin. (1), administratorul judiciar sau lichidatorul, după caz, are legitimare procesuală activă pentru a formula acțiunea pentru anularea actelor frauduloase încheiate de debitor în dauna creditorilor, precum și pentru anularea constituirilor sau transferurilor de drepturi patrimoniale, la care se referă art. 79 și 80 din lege. În condițiile expres prevăzute de lege – art. 81 alin. (2), dacă aceștia nu au introdus la judecătorul-sindic o astfel de acțiune, calitatea procesuală activă este dobândită și de comitetul creditorilor. Acesta reprezintă interesele creditorilor îndreptățiți să participe la procedura insolvenței, fiind ales de adunarea creditorilor și format din 3 sau 5 creditori dintre cei cu creanțe garantate și cei chirografari, dintre primii 20 de creditori în ordinea valorii. Constituirea prin lege a comitetului reprezentativ justifică preocuparea legiuitorului de a reglementa în mod detaliat și judicios toate aspectele ce țin de procedura insolvenței, care, de regulă, este o procedură cu caracter colectiv, implicând participarea unui număr mare de creditori care vin în concurs pentru satisfacerea propriilor creanțe. Așadar, Curtea constată că dispozițiile referitoare la comitetul de creditori satisfac unul dintre imperativele legii, și anume cadrul organizat, ca modalitate de manifestare a voinței creditorilor participanți la procedura insolvenței.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 81 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „Antibiotice” — S.A. din Iași în Dosarul nr. 50/2005/COM al Tribunalului Iași – Judecătorul-sindic.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 septembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 726

din 13 septembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 86/2006 privind organizarea activității practicienilor în insolvență

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 86/2006 privind organizarea activității practicienilor în insolvență, excepție ridicată de Societatea Comercială „Cascont” — S.R.L.

Din enumerarea atribuțiilor stabilite prin lege, Curtea observă că acest comitet acționează ca un mandatar al adunării creditorilor, care îndeplinește funcția de reprezentare a creditorilor înscrisi în tabelul definitiv de creanțe în raporturile cu administratorul judiciar sau lichidatorul. Or, în condițiile în care în tabelul definitiv de creanțe sunt înscrisi prea puțini creditori, fapt ce împiedică formarea unui comitet, este evident că aceștia pot exercita personal toate atribuțiile pe care legea le prevede în sarcina comitetului, inclusiv aceea de a introduce la judecătorul-sindic acțiunea pentru anularea actelor frauduloase încheiate de debitor în dauna creditorilor, precum și pentru anularea constituirilor sau transferurilor de drepturi patrimoniale. Oricare altă interpretare a legii ar fi de natură a crea consecințe grave cu privire la stabilirea activului debitorului, creditorii fiind privați de posibilitatea recuperării integrale sau în proporție cât mai mare a creanțelor, doar pentru că nu sunt în număr suficient pentru a forma un comitet. Prin urmare, Curtea reține că o astfel de interpretare ar contraveni scopului declarat al legii, respectiv acoperirea pasivului debitorului aflat în insolvență, și ar nesocoti accesul liber la justiție al creditorilor aflați într-o atare situație, drept în egală măsură protejat prin Constituție.

din Focșani în Dosarul nr. 8/91/2002 al Tribunalului Vrancea – Secția comercială și de contencios administrativ fiscal – Judecătorul-sindic.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 1 martie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 8/91/2002, **Tribunalul Vrancea – Secția comercială și de contencios administrativ fiscal – Judecătorul-sindic a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a**

Guvernului nr. 86/2006 privind organizarea activității practicienilor în insolvență, excepție ridicată de Societatea Comercială „Cascont” — S.R.L. din Focșani.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 86/2006 încalcă prevederile constituționale cuprinse în art. 61 și 115, întrucât a fost adoptată peste termenul în care Guvernul era abilitat să emită ordonanțe în temeiul legii de abilitare adoptate de Parlament și fără a cuprinde motivarea situației extraordinare care a impus reglementarea în regim de urgență a dispozițiilor referitoare la organizarea activității practicienilor în insolvență.

Pe de altă parte, prevederile art. 29 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 86/2006, care instituie interdicția exercitării profesiei de practician în insolvență la tribunale, tribunalele specializate și curțile de apel, precum și la parchetele de pe lângă aceste instanțe la care soțul practicianului în insolvență sau ruda ori afinul său până la gradul al III-lea inclusiv îndeplinește funcția de judecător sau procuror, îngăduiesc libertatea de exercitare a profesiei de practician, fără nici o justificare necesară și proporțională în cadrul unei societăți democratice. Aceste dispoziții încalcă și principiul comunitar al libertății de prestare a serviciilor, principiu consacrat de art. 5 al Directivei 2005/36/CE privind recunoașterea calificărilor profesionale. Mai mult, prin efectele pe care le produce, art. 35 lit. a) din ordonanța de urgență criticată aduce atingere dreptului fundamental la respectarea proprietății, întrucât persoana legal numită administrator sau lichidator judiciar într-o cauză, dar care ulterior, în temeiul ordonanței de urgență, se află în stare de incompatibilitate astfel încât calitatea de practician în insolvență i se suspendă, nu își poate recupera sumele de bani cheltuite cu ocazia exercitării profesiei, fapt ce constituie o încălcare a art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Tribunalul Vrancea – Secția comercială și de contencios administrativ fiscal – Judecătorul-sindic apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Temeiul juridic al adoptării Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 86/2006 îl constituie prevederile art. 115 alin. (4) din Constituție, potrivit cărora Guvernul poate emite ordonanțe de urgență în situații extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată, cu obligația de a motiva urgența în cuprinsul acestora. Prin emiterea ordonanței în regim de urgență într-un domeniu ce trebuie reglementat prin lege ordinară, Guvernul nu s-a substituit Parlamentului și nu a adus nici o vătămare principiului unicității autorității legislative supreme a statului. Așa fiind, instanța apreciază că nu poate fi reținută critica referitoare la încălcarea art. 61 și 115 din Constituție.

În ceea ce privește interdicția exercitării profesiei de practician în insolvență la instanțele și la parchetele de pe lângă aceste instanțe la care soțul practicianului în insolvență sau ruda ori afinul său până la gradul al III-lea inclusiv îndeplinește funcția de judecător sau procuror, este menită să înlăture orice suspiciune cu privire la actele și faptele întreprinse de acesta, fiind impusă ca o restrângere teritorială a exercitării activității, aplicabilă în mod nediscriminatoriu tuturor persoanelor aflate în situația prevăzută de lege. Referitor la eventualele drepturi de creanță izvorâte din cheltuielile făcute din fonduri proprii sau din drepturi de remunerație, pot fi soluționate în cadrul procedurii insolvenței de judecătorul-sindic simultan prin hotărârea de înlocuire sau, ulterior, la cererea practicianului înlocuit.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul arată că actul normativ care face obiectul controlului de constituționalitate a fost adoptat în baza dispozițiilor art. 115 alin. (4) din Constituție, iar nu în temeiul legii de abilitare, care are în vedere posibilitatea emiterii de ordonanțe simple, iar nu a celor de urgență. Adoptarea în procedură de urgență a acestor măsuri legislative a fost impusă, pe de o parte, de necesitatea aplicării coerente a noilor prevederi în materia insolvenței – Legea nr. 85/2006 și, pe de altă parte, „de imperativul amendării reglementării profesiei de practician în noul context de liberalizare a legislației comunitare în materia liberei circulații a serviciilor – Directiva 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului Uniunii Europene”.

Contrar susținerii părții contestatoare, Guvernul apreciază că dispozițiile art. 29 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 86/2006 nu sunt de natură a aduce atingere liberului acces la o activitate economică. Astfel, participanților la procedura insolvenței trebuie să li se asigure garanția obiectivității celui care deține atribuțiile manageriale și care trebuie să găsească cele mai eficiente soluții stării de insolvență.

În ceea ce privește prevederile art. 35 lit. a) din ordonanța de urgență criticată, se consideră că suspendarea calității de practician în insolvență are în vedere situațiile expres prevăzute de art. 28 din ordonanța de urgență, fiind o consecință firească a stării de incompatibilitate, cel în cauză redobândindu-și dreptul de a profesa odată ce situația sa se regularizează, conform legii.

Avocatul Poporului arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textele de lege criticate fiind în deplină concordanță cu dispozițiile constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 86/2006 privind organizarea activității practicienilor în insolvență, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 944 din 22 noiembrie 2006.

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 45 care consacră libertatea economică, art. 53 referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 61 care vizează rolul și structura Parlamentului, precum și ale art. 115 privitoare la delegarea legislativă.

Examinând excepția de neconstituționalitate sub aspectul criticilor referitoare la încălcarea prevederilor art. 115 din Constituție, Curtea reține că delegarea legislativă reprezintă o procedură de substituție a Guvernului în prerogativele legislative ale Parlamentului, prevederile constituționale stabilind condițiile în care Guvernul poate adopta ordonanțe și ordonanțe de urgență, acte normative care produc aceleași efecte ca și legea, în domeniile în care sunt adoptate. Delegarea legislativă, în cazul ordonanțelor de urgență, este dată de însuși textul constituțional, în condițiile respectării de către Guvern a cerințelor prevăzute de Legea fundamentală, iar în situația ordonanțelor adoptate în baza unei legi de abilitare, și prin voința Parlamentului.

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 86/2006 este adoptată în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituție, cu respectarea condițiilor referitoare la situația extraordinară a cărei reglementare nu poate fi amânată, la obligația de a motiva urgența măsurii, precum și a condițiilor prevăzute de art. 115 alin. (6). Astfel, potrivit notei de fundamentare a ordonanței criticate, situația extraordinară este creată de dificultatea aplicării noilor prevederi legislative în domeniul insolvenței – Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, în absența unei reglementări adaptate profesiei de practician în insolvență. Neconcordanța legislativă poate constitui cauza unei practici judecătorești neunitare în ceea ce privește numirea administratorului judiciar sau lichidatorului în gestionarea situației de criză a unei societăți împotriva căreia s-a dispus deschiderea procedurii insolvenței.

Mai mult, în considerarea „angajamentelor asumate de autoritățile române în procesul de aderare a României la Uniunea Europeană, care implică identificarea și eliminarea cât mai rapidă, în mod necesar, anterior aderării, a tuturor aspectelor ce constituie obstacole în calea liberei circulații în spațiul comunitar a bunurilor, capitalurilor, serviciilor și persoanelor, [...] se impune, cu stringență, adoptarea unui act normativ, în regim de urgență, pentru modificarea reglementării profesiei de practician în insolvență”.

De asemenea, urgența este justificată și de „necesitatea evitării creării unor blocaje la instanțele de judecată, întrucât, actualmente, judecătorii sindici nu pot numi ca administratori judicari, respectiv lichidatori decât practicieni în insolvență, or această profesie nu este reglementată distinct și adecvat, nefiind consacrată legislativ decât profesia de practician în reorganizare și faliment”.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 86/2006 privind organizarea activității practicienilor în insolvență, excepție ridicată de Societatea Comercială „Cascont” — S.R.L. din Focșani în Dosarul nr. 8/91/2002 al Tribunalului Vrancea – Secția comercială și de contencios administrativ fiscal – Judecătorul-sindic.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 septembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 727
din 13 septembrie 2007

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 121 alin. 2
din Codul de procedură civilă**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător

Pentru motivele expuse, nu pot fi reținute criticile referitoare la încălcarea prevederilor art. 61 și 115 din Constituție.

Cât privește critica de neconstituționalitate a prevederilor art. 29 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 86/2006, Curtea reține că acestea limitează, fără îndoială, posibilitatea exercitării profesiei de practician în insolvență la instanțele și la parchetele de pe lângă acele instanțe la care soțul practicianului în insolvență sau ruda ori afinul său până la gradul al III-lea inclusiv îndeplinește funcția de judecător sau procuror, dar nu anihilează libertatea persoanei de a exercita activitatea economică, în condițiile legii, așa cum statuează, de altfel, dispozițiile constituționale ale art. 45. Astfel, interdicția consacrată de textul de lege criticat are scopul de a garanta părților respectarea dreptului la un proces echitabil și constituie premisa unei justiții independente și imparțiale.

Referitor la dispozițiile art. 35 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 86/2006, care prevăd suspendarea calității de practician în insolvență în caz de incompatibilitate, pe durata existenței acestei stări, Curtea constată că acestea, având semnificația unei sancțiuni aplicabile persoanei care nu respectă prevederile legii, respectiv ale art. 28 alin. (1) din ordonanța de urgență, nu sunt de natură a contraveni principiului constituțional al garantării dreptului de proprietate privată. În împrejurarea în care cauza de incompatibilitate survine după desemnarea practicianului în insolvență în calitatea de administrator sau lichidator judiciar, situația juridică a drepturilor de creanță izvorâte, pe de o parte, din cheltuielile avansate de acesta din fonduri proprii în legătură cu exercitarea activității profesionale sau, pe de altă parte, din drepturile de remunerație a serviciului prestat poate fi soluționată de judecătorul-sindic, la cererea practicianului, în cadrul procedurii insolvenței.

Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 121 alin. 2 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Cabinetul Individual de Avocatură „Mocanu Luminița Alina” din București în Dosarul nr. 15.097/303/2006 al Judecătoriei Sectorului 6 București.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

La dosarul cauzei a fost depusă o cerere din partea autorului excepției prin care acesta solicită acordarea unui termen în vederea pregătirii apărării.

Referitor la această cerere, reprezentantul Ministerului Public arată că autorul excepției a avut suficient timp la dispoziție din momentul ridicării excepției de neconstituționalitate la instanța de fond, 8 februarie 2007, și până la data prezentă de a-și angaja un avocat în vederea pregătirii apărării.

Curtea, deliberând, respinge cererea, deoarece nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 156 alin. 1 din Codul de procedură civilă.

Pe fond, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, întrucât critica vizează probleme de aplicare a textului de lege supus controlului, aspecte ce excedează competenței Curții.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 20 martie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 15.097/303/2006, **Judecătoria Sectorului 6 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 121 alin. 2 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Cabinetul Individual de Avocatură „Mocanu Luminița Alina” din București.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că dispozițiile art. 121 alin. 2 din Codul de procedură civilă contravin prevederilor constituționale ale art. 21 alin. (1) și (3), întrucât nu prevăd dreptul părților de a ataca separat încheierea prin care instanța se pronunță asupra cererii de declarare a dezbaterilor secrete. Astfel, consideră că procesul poate continua în ședință publică numai după ce încheierea prin care s-a soluționat această cerere rămâne irevocabilă, în caz contrar existând posibilitatea ca partea care a solicitat ca desfășurarea dezbaterilor în ședință secretă să sufere un prejudiciu care nu poate fi remediat ulterior. Prin urmare, textul de lege criticat este neconstituțional, deoarece nu permite asigurarea unui control imediat al legalității încheierii, fapt ce determină încălcarea dreptului la un proces echitabil.

Judecătoria Sectorului 6 București apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât dispozițiile criticate lasă la aprecierea instanței judecătorești soluționarea cererii de încuviințare a desfășurării dezbaterilor în ședință secretă, instanța putând opta pentru înlăturarea principiului publicității care guvernează procesul civil numai în ipotezele strict și limitativ prevăzute de legiuitor. În plus, mijloacele procedurale puse la îndemâna părților diferă tocmai datorită caracterului special al procedurii, fără ca prin aceasta să se instituie vreo discriminare, în sensul dezavantajării vreuneia dintre ele, iar lipsa unei căi de atac împotriva încheierii prin care se respinge cererea privind desfășurarea dezbaterilor în ședință secretă nu contravine principiului constituțional prevăzut de art. 21 alin. (1) din Constituție.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că reglementarea prevăzută de art. 121 alin. 2 din Codul de procedură civilă constituie, în fapt, o garanție a aplicării principiului privind judecarea unei cauze în mod echitabil și într-un termen rezonabil, în scopul înlăturării oricărui abuzuri din partea părților, prin care s-ar tinde la tergiversarea nejustificată a soluționării unui proces.

Avocatul Poporului consideră neîntemeiată excepția de neconstituționalitate, arătând că posibilitatea instanței de a dispune ca dezbaterile să se facă în ședință secretă, în anumite condiții, nu aduce atingere liberului acces la justiție și nici nu sunt de natură să îngrădească dreptul părților de a beneficia de un proces echitabil.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 121 alin. 2 din Codul de procedură civilă, care au următorul conținut: *„Instanța poate să dispună ca dezbaterile să se facă în ședință secretă, dacă dezbaterile publice ar putea vătăma ordinea sau moralitatea publică sau pe părți. În acest caz, părțile vor putea fi însoțite, în afară de apărătorii lor, de cel mult două persoane desemnate de ele.”*

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 11 alin. (2), potrivit cărora *„Tratatele ratificate de Parlament, potrivit legii, fac parte din dreptul intern”*, ale art. 21 alin. (1) și (3) care consacră liberul acces la justiție și dreptul la un proces echitabil, ale art. 53 referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, precum și ale art. 129 privitoare la folosirea căilor de atac.

De asemenea, sunt invocate și prevederile internaționale cuprinse în art. 6 și 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind dreptul persoanei la un proces echitabil, precum și în art. 7 și 8 din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că dispozițiile art. 121 alin. 1 din Codul de procedură civilă consacră unul dintre principiile fundamentale ale dreptului procesual civil, respectiv principiul publicității dezbaterilor, și constituie expresia prevederilor constituționale ale art. 127, potrivit căruia *„Ședințele de judecată sunt publice, afară de cazurile prevăzute de lege”*, și a reglementării cuprinse în art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, conform căreia *„Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale[...] Hotărârea [judecătorească] trebuie să fie pronunțată în mod public, dar accesul în sala de ședință poate fi interzis presei și publicului pe întreaga durată a procesului sau a unei părți a acestuia în interesul moralității, al ordinii publice ori al securității naționale într-o societate democratică, atunci când interesele minorilor sau protecția vieții private a părților la proces o impun, sau în măsura considerată absolut necesară de către instanță atunci când, în împrejurări speciale, publicitatea ar fi de natură să aducă atingere intereselor justiției”*.

Principiul publicității implică, pe de o parte, desfășurarea ședințelor de judecată în prezența părților și în condiții care să garanteze posibilitatea publicului de a asista la dezbateri și, pe de altă parte, pronunțarea hotărârii prin care se soluționează cauza în ședință publică. El constituie premisa unei justiții independente și imparțiale care asigură părților garanția respectării dreptului la un proces echitabil.

De la principiul publicității dezbaterilor, Codul de procedură civilă instituie două excepții, potrivit dispozițiilor art. 121 alin. 2, atunci când dezbaterile publice ar putea vătăma ordinea sau moralitatea publică, pe de o parte, sau părțile implicate în proces, pe de altă parte, dezbaterile urmând a se desfășura în ședință secretă. Astfel, instanța poate dispune din oficiu sau la cererea uneia dintre părți, prin încheiere, continuarea procesului într-un cadru limitat sub aspectul accesului publicului, părțile putând fi însoțite, în afară de apărătorii lor, de cel mult două persoane desemnate de ele.

În ceea ce privește critica autorului excepției, conform căreia împotriva încheierii prin care instanța se pronunță asupra caracterului public sau secret al dezbatărilor nu poate fi exercitat apelul sau recursul, Curtea reține că, potrivit prerogativelor consacrate de art. 126 și 129 din Constituție, numai legiuitorul este în măsură să reglementeze competența instanțelor și procedura de judecată și să stabilească hotărârile judecătorești împotriva cărora pot fi exercitate căile de atac și condițiile în care pot fi folosite aceste căi. În ceea ce privește încheierile, ca specie de hotărâri judecătorești pronunțate în cursul procesului, dar prin care nu se soluționează fondul cauzei și nu se întrerupe cursul judecării, acestea nu pot fi atacate, de regulă, decât odată cu hotărârile judecătorești care soluționează fondul cauzei, care sunt, potrivit dreptului nostru procesual civil, sentințele și deciziile. Regula exercitării căilor de atac împotriva încheierilor numai odată cu hotărârea prin care s-a soluționat fondul cauzei corespunde necesității de a asigura desfășurarea procesului cu celeritate, într-un termen rezonabil, exigență recunoscută cu valoare de principiu atât în sistemul nostru procesual, cât și în Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care consacră la art. 6 paragraful 1

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 121 alin. 2 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Cabinetul Individual de Avocatură „Mocanu Luminița Alina” din București în Dosarul nr. 15.097/303/2006 al Judecătoriei Sectorului 6 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 septembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 728 din 13 septembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 404¹ alin. 1 și 2 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 404¹ alin. 1 și 2 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Ioan Petruțiu și Laura Ramona Petruțiu în Dosarul nr. 1.341/219/2006 al Judecătoriei Dej.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

dreptul oricărei persoane „la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale”. Sub acest aspect, prin asigurarea posibilității exercitării căilor de atac împotriva hotărârilor judecătorești care soluționează fondul cauzei, se garantează accesul liber la justiție.

În legătură cu invocarea încălcării art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, Curtea reține că acest text nu prevede un dublu grad de jurisdicție, această garanție procedurală existând doar în materie penală, potrivit art. 2 din Protocolul nr. 7 la Convenție. Astfel, reglementarea convențională presupune doar existența posibilității efective de a supune judecării unei instanțe naționale cazul violării unui drept consacrat de Convenție și, în consecință, nu impune un anumit număr al gradelor de jurisdicție sau un anumit număr al căilor de atac. Or, această exigență este îndeplinită de dispoziția legală supusă controlului de constituționalitate, care prevede tocmai posibilitatea părții interesate de a solicita instanței să se pronunțe cu privire la caracterul public sau secret al ședinței de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, întrucât autorul solicită instanței constituționale modificarea textului de lege supus controlului, aspect ce excedează competenței Curții.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 8 februarie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 1.341/219/2006, **Judecătoria Dej a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 404¹ alin. 1 și 2 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Ioan Petruțiu și Laura Ramona Petruțiu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorii acesteia susțin că dispozițiile art. 404¹ alin. 1 și 2 din Codul de procedură civilă contravin prevederilor constituționale ale art. 21 alin. (1), întrucât nu fac distincție între interesele legitime și exercitarea abuzivă a drepturilor procedurale, precum și

prevederilor art. 44 alin. (2), în măsura în care reglementează posibilitatea întoarcerii executării silite, prin restabilirea situației anterioare, în cazurile în care cel care o solicită a dobândit bunurile fără titlu sau în baza unor acte nule, precum și în situația în care cel care a dobândit folosința bunurilor în urma executării silite este tocmai proprietarul acestor bunuri.

Judecătoria Dej apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, instanța judecătorească sesizată cu soluționarea contestației la executare sau a unui litigiu distinct vizând legalitatea titlului executoriu având posibilitatea de a verifica în ce măsură persoana care cere întoarcerea executării are un interes legitim în cauză, astfel cum prevede art. 21 alin. (1) din Constituție, precum și dacă are dreptul la întoarcerea executării, respectând dispozițiile constituționale cuprinse în art. 44 alin. (1).

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că, în ceea ce privește critica de neconstituționalitate raportată la art. 21 alin. (1) din Constituție, introducerea contestației la executare în cadrul dispozițiilor care reglementează executarea silită are drept scop repararea unor erori săvârșite cu prilejul executării, reprezentând o garantare a principiului liberului acces la justiție. Referitor la pretinsa încălcare a dreptului de proprietate, Guvernul arată că scopul procedurii executării silite este acela de a duce la îndeplinire măsurile dispuse printr-o hotărâre judecătorească sau prin alt titlu executoriu, constituind deci o modalitate efectivă de realizare a dreptului subiectiv prin forța coercitivă a statului.

Avocatul Poporului arată că desființarea titlului executoriu sau a executării înseși poate fi dispusă numai de instanța judecătorească, în urma examinării temeiniciei și legalității lor. Astfel, excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textele de lege criticate fiind în deplină concordanță cu dispozițiile constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 404¹ alin. 1 și 2 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Ioan Petruțiu și Laura Ramona Petruțiu în Dosarul nr. 1.341/219/2006 al Judecătoriei Dej.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 septembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 745

din 13 septembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 138 alin. (3) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței

Ioan Vida	— președinte	Petre Ninosu	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător	Ion Predescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător	Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător	Tudorel Toader	— judecător

Augustin Zegrean — judecător
 Ion Tiucă — procuror
 Mihaela Senia Costinescu — magistrat-asistent

Pe rol se află soluținarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 138 alin. (3) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de instanță, din oficiu, în Dosarul nr. 200/2006 al Tribunalului Comercial Mureș – Judecătorul-sindic.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 3 mai 2007, pronunțată în Dosarul nr. 200/2006, **Tribunalul comercial Mureș – Judecătorul-sindic a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 138 alin. (3) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de instanță, din oficiu.**

În motivarea excepției de neconstituționalitate, Tribunalul comercial Mureș – Judecătorul-sindic apreciază că reglementarea cuprinsă în art. 138 alin. (3) din Legea nr. 85/2006 este unică în legislația românească, prin aceea că instanța competentă să soluționeze o cerere în materie civilă sau comercială trebuie să autorizeze în prealabil partea reclamantă să introducă respectiva cerere. Astfel, pentru a câștiga dreptul de a sesiza instanța cu cererea de chemare în judecată comitetul creditorilor trebuie să demonstreze întrunirea a două condiții cumulative, fapt ce este de natură a-i îngriji accesul liber la justiție. Pe de altă parte, judecătorul-sindic este pus în situația ca într-o procedură necontencioasă, desfășurată fără citarea părților (cererea de autorizare fiind soluționată conform art. 331—339 din Codul de procedură civilă), să decidă asupra unor aspecte incompatibile cu această procedură, cum ar fi excepția de prescripție a dreptului la acțiune.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul arată că verificările făcute de judecătorul-sindic pentru autorizarea comitetului creditorilor de a introduce acțiunea de stabilire a răspunderii patrimoniale a persoanelor membre ale organelor de conducere sunt pur formale și nu generează o prezumție de parțialitate a judecătorului. Condiționările la care este supus comitetul au ca scop evitarea tergiversării procedurii insolvenței și nu pot fi considerate de natură a crea o situație mai favorabilă pentru unii participanți la procedură.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile legale criticate aduc atingere principiului constituțional al accesului liber la justiție și al dreptului la un proces echitabil, deoarece, prin condiționarea introducerii cererii de autorizarea prealabilă a judecătorului-sindic, se restrânge dreptul comitetului creditorilor de a formula acțiunea prevăzută de art. 138 alin. (1) din Legea nr. 85/2006.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 138 alin. (3) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, text de lege care are următorul conținut: *„Comitetul creditorilor poate cere judecătorului-sindic să fie autorizat să introducă acțiunea prevăzută la alin. (1), dacă administratorul judiciar sau lichidatorul a omis să indice, în raportul său asupra cauzelor insolvenței, persoanele culpabile de starea de insolvență a patrimoniului debitorului persoană juridică ori dacă acesta a omis să formuleze acțiunea prevăzută la alin. (1) și răspunderea persoanelor la care se referă alin. (1) amenință să se prescrie.”*

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 21 alin. (1) și (3) care consacră liberul acces la justiție și dreptul la un proces echitabil, precum și ale art. 124 alin. (2), potrivit cărora *„Justiția este unică, imparțială și egală pentru toți”*.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că asupra constituționalității dispozițiilor legale criticate s-a pronunțat recent prin Decizia nr. 577/2007, încă nepublicată. Cu acel prilej, s-a reținut că legea „condiționează autorizarea comitetului de creditori de a introduce acțiunea de stabilire a răspunderii patrimoniale a persoanelor membre ale organelor de supraveghere din cadrul societății sau de conducere, precum și a oricăror alte persoane, de îndeplinirea celor două condiții cumulative prevăzute de lege, și anume, prima, ca administratorul judiciar sau lichidatorul să fi omis să indice, în raportul său asupra cauzelor insolvenței, persoanele culpabile de starea de insolvență a patrimoniului debitorului persoană juridică ori ca acesta să fi omis să formuleze acțiunea și, respectiv a doua condiție, răspunderea persoanelor la care se referă legea amenință să se prescrie. Așadar, legea instituie două condiții prealabile de admisibilitate a acțiunii, după verificarea cărora instanța poate proceda la analiza pe fond a cauzelor care au generat starea de insolvență a debitorului.

Pe de altă parte, Curtea a constatat că dispozițiile legale criticate au ca scop, ca de altfel întreaga procedură instituită prin Legea nr. 85/2006, acoperirea pasivului debitorului aflat în insolvență și, în același timp, pe un plan mai general, asanarea mediului comercial, ceea ce corespunde obligației statului înscrise în art. 135 alin. (2) lit. a) din Constituție. Specificul procedurii a impus adoptarea unor reguli de procedură speciale, care derogă de la normele dreptului comun, stabilirea acestora constituind atributul exclusiv al legiuitorului, potrivit prevederilor art. 126 alin. (2) din Constituție. În acest context, acțiunea de stabilire a răspunderii patrimoniale a persoanelor prevăzute de lege poate fi supusă anumitor condiții restrictive, întrucât nu reprezintă o acțiune de sine stătătoare, ci o cerere incidentă care intervine într-un cadru procesual preexistent, respectiv cel declanșat prin cererea privind inițierea procedurii insolvenței, introdusă în temeiul art. 26 din Legea nr. 85/2006, așadar în *limine litis*. Mai mult, condițiile reglementate de art. 138 alin. (3) din lege sunt justificate și de intenția legiuitorului de a atribui comitetului creditorilor o calitate procesuală activă subsidiară, circumstanțiată de lipsa de diligență a titularilor acestei acțiuni, și anume administratorul judiciar sau lichidatorul.”

Pentru aceste motive, Curtea a considerat că, în această materie, ca, de altfel, oriunde legiuitorul a condiționat valorificarea unui drept de îndeplinirea anumitor cerințe și respectarea anumitor proceduri, nu s-a operat în acest fel cu intenția de a restrânge accesul liber la justiție, de care, în mod evident, cel interesat a beneficiat în cadrul termenului legal instituit, ci exclusiv pentru a instaura un climat de ordine indispensabil în vederea exercitării dreptului constituțional prevăzut de art. 21, asigurând protecția drepturilor și intereselor legitime ale tuturor părților. De altfel, Curtea a statuat în mod constant că reglementarea de către legiuitor, în limitele competenței ce i-a fost conferită prin Constituție, a condițiilor de exercitare a unui drept subiectiv sau procesual nu constituie o restrângere a exercițiului acestuia, ci doar o modalitate eficientă de a preveni exercitarea sa abuzivă, în detrimentul altor titulari de drepturi, în egală măsură ocrotite.

Soluția pronunțată de Curtea Constituțională prin decizia menționată, precum și considerentele care au stat la baza acesteia își păstrează valabilitatea și în cauza de față, întrucât nu se invocă elemente noi, de natură a schimba această jurisprudență.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 138 alin. (3) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de instanță din oficiu în Dosarul nr. 200/2006 al Tribunalului Comercial Mureș – Judecătorul-sindic. Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 septembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL ECONOMIEI ȘI FINANTELOR

ORDIN

privind emiterea prin intermediul mijloacelor informatice a unor acte administrative

În temeiul prevederilor art. 11 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 386/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Economiei și Finanțelor, cu modificările ulterioare, și având în vedere prevederile art. 43 alin.(3) și (4) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul economiei și finanțelor emite următorul ordin:

Art. 1. — Următoarele acte administrative emise prin intermediul mijloacelor informatice, în procesul de colectare a creanțelor fiscale, sunt valabile fără semnătura și ștampila organului emitent, îndeplinind cerințele legale aplicabile actelor administrative:

1. Decizie referitoare la obligațiile de plată accesorii, al cărei model este prezentat în anexa nr. 1;
2. Titlul executoriu, al cărui model este prezentat în anexa nr. 2;
3. Somație, al cărei model este prezentat în anexa nr. 3;
4. Adresă de înființare a popririi, al cărei model este prezentat în anexa nr. 4;
5. Adresă de înființare a popririi asupra disponibilităților bănești, al cărei model este prezentat în anexa nr. 5;
6. Înștiințare poprire, al cărei model este prezentat în anexa nr. 6.

7. Înștiințare privind stingerea creanțelor fiscale, al cărei model este prezentat în anexa nr. 7;

8. Înștiințare privind stingerea creanțelor fiscale în urma distribuirii sumelor plătite în contul unic, al cărei model este prezentat în anexa nr. 8.

Art. 2. — Anexele nr. 1— 8 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 3. — Direcția generală de reglementare a colectării creanțelor bugetare, Direcția generală de tehnologia informației, Direcția generală de administrare a marilor contribuabili, Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București, administrațiile finanțelor publice pentru contribuabilii mijlocii, administrațiile finanțelor publice ale sectoarelor municipiului București și direcțiile generale ale finanțelor publice județene vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul economiei și finanțelor,
Varujan Vosganian

București, 25 septembrie 2007.
Nr. 1.364.

MINISTERUL ECONOMIEI ȘI FINANTELOR
 AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ

DGFP/AFP...../
 Str.nr.
 Localitatea

DECIZIE Nr.
referitoare la obligațiile de plată accesorii

— Model —

Numele și prenumele/denumirea debitorului
 Domiciliul/sediul în localitatea str. nr., bl., sc., et., ap., sectorul/județul

Alte date de identificare a debitorului ¹⁾.....

În temeiul art. 88 lit. c) și art. 119 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pentru plata cu întârziere a impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor venituri ale bugetului general consolidat s-au calculat următoarele accesorii :

Tip impozit²⁾

Documentul prin care s-au individualizat sumele de plată³⁾.....

Suma — lei —	MAJORĂRI DE ÎNTĂRZIERE ⁴⁾			
	Perioada	Nr. de zile	Cota ⁵⁾	Suma
			TOTAL:	

În conformitate cu prevederile art. 110 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prezentul înscris constituie titlu de creanță.

Vă invităm ca, în termenul prevăzut la art. 111 alin (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, să achitați sau să faceți dovada plății sumelor menționate în prezenta decizie, care constituie și înștiințare de plată.

Împotriva prezentului act se poate formula contestație, în conformitate cu prevederile art. 205 și 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în termen de 30 de zile de la data comunicării acestuia, care se depune la sediul organului fiscal emitent.

Conducătorul unității fiscale,

.....

¹⁾ Se va completa: codul de înregistrare fiscală (numărul de identificare fiscală, codul de înregistrare fiscală sau codul unic de înregistrare, după caz).

²⁾ Se va preciza denumirea impozitului, taxei, contribuției sau a altui venit al bugetului general consolidat.

³⁾ Se vor menționa: denumirea documentului prin care s-a individualizat creanța principală, numărul și data.

⁴⁾ Majorările de întârziere se vor calcula conform prevederilor art. 119 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

⁵⁾ Nivelul majorării se stabilește conform art. 120 alin. (7) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Denumire: Decizie referitoare la obligațiile de plată accesorii

1. Cod: 14.13.45.99/a

2. Format: A4/t1

3. Se editează din sistemul informatic, fiind valabilă fără semnătura și ștampila organului fiscal emitent, conform prevederilor art. 43 alin (3) și (4) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

4. Se utilizează: în baza art. 88 lit. c) și art. 119 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

5. Se editează: în două exemplare, de către organul care administrează evidența analitică pe plătitori.

6. Circulă: 1 exemplar la debitor.

7. Se arhivează: 1 exemplar la dosarul fiscal.

MINISTERUL ECONOMIEI ȘI FINANTELOR
 AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
 DGFP/AFP...../
 Str.nr.
 Localitatea

Dosar de executare nr./
 Nr. din

TITLUL EXECUTORIU Nr.

Numele și prenumele/denumirea debitorului
 Cu domiciliul fiscal în localitatea
 str. nr., bl., sc., ap., sectorul/județul
 Alte date de identificare a debitorului 1).....

Natura obligației fiscale ²⁾	Documentul prin care s-a evidențiat suma de plată ³⁾	Termenul legal de plată sau perioada pentru care a fost calculată majorarea de întârziere/dobânda/penalitatea	Cuantumul sumei datorate — lei —

Întrucât a expirat scadența/termenul de plată a/al obligațiilor fiscale înscrise în documentul, respectiv...³⁾, prin care s-a stabilit sau individualizat suma de plată, a fost emis prezentul înscris care constituie titlu executoriu în temeiul art. 141 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Împotriva prezentului înscris se poate introduce contestație la instanța judecătorească competentă, în termen de 15 zile de la comunicare sau luare la cunoștință, în conformitate cu prevederile art.172—173 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Potrivit dispozițiilor art. 9 alin.(2) lit. d) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, când urmează să se ia măsuri de executare silită nu este obligatorie audierea contribuabilului.

Data emiterii:

Conducătorul organului de executare,

.....

1) Se vor completa: codul de identificare fiscală (codul numeric personal, numărul de identificare fiscală, codul de înregistrare fiscală sau codul unic de înregistrare, după caz); actul de identitate: seria și numărul; numărul de înregistrare la instanța judecătorească etc.;

2) Se va preciza denumirea creanței fiscale principale: impozit, taxă, contribuție, amendă sau altă sumă ori a creanței fiscale accesorii sau alte sume, după caz, gestionate și administrate de Ministerul Economiei și Finanțelor, prin Agenția Națională de Administrare Fiscală și unitățile sale teritoriale;

3) Se vor menționa: denumirea documentului, numărul, data și emitentul.

1. Denumire: Titlul executoriu

2. Cod: 14.13.30.99

3. Format: A4/t1

4. Se editează din sistemul informatic, fiind valabilă fără semnătura și ștampila organului fiscal emitent, conform prevederilor art. 43 alin. (3) și (4) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

5. Se utilizează: în baza art. 141 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare.

6. Se editează: în două exemplare, de organul de executare.

7. Circulă: un exemplar la debitor.

8. Se arhivează: un exemplar la dosarul de executare.

MINISTERUL ECONOMIEI ȘI FINANTELOR
 AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
 DGFP/AFP...../
 Str.nr.
 Localitatea

Dosar de executare nr./
 Nr. din

S O M A Ț I E
 Nr. /

— Model —

Către
 Cod de identificare fiscală¹⁾
 Str. nr., bl., sc., et., ap.,
 sectorul, localitatea, județul

În baza art. 145 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, vă înștiințăm că figurați în evidența fiscală cu următoarele sume de plată, pentru care s-a început executarea silită în temeiul titlului executoriu emis/titlurilor executorii emise de anexat/anexate.

Natura obligației fiscale ²⁾	Titlul executoriu nr./data ³⁾	Quantumul sumei datorate — lei —

Dacă în termen de 15 zile de la primirea prezentei somații nu veți achita sumele menționate pentru care termenul legal de plată a expirat sau nu veți face dovada stingerii acestora, în baza prevederilor art. 145 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se va proceda la continuarea măsurilor de executare silită. Toate cheltuielile ocazionate de stingerea sumelor arătate mai sus, exclusiv cele generate de comunicarea acestei somații prin poștă, vor fi suportate de către dumneavoastră.

Împotriva prezentului înscris se poate introduce contestație la instanța judecătorească competentă, în termen de 15 zile de la comunicare sau luare la cunoștință, în conformitate cu prevederile art. 172—173 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Potrivit dispozițiilor art. 9 alin. (2) lit. d) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, când urmează să se ia măsuri de executare silită nu este obligatorie audierea contribuabilului.

Conducătorul organului de executare,

.....

¹⁾ Se vor menționa: codul numeric personal, numărul de identificare fiscală, codul de înregistrare fiscală sau codul unic de înregistrare, după caz.

²⁾ Se va preciza denumirea creanței fiscale principale: impozit, taxă, contribuție, amendă sau altă sumă ori a creanței fiscale accesorii de întârziere ori alte sume, după caz, gestionate și administrate de Ministerul Economiei și Finanțelor, prin Agenția Națională de Administrare Fiscală și unitățile sale teritoriale.

³⁾ În cazul în care s-au emis mai multe titluri executorii, se vor indica pentru toate numărul și data emiterii.

1. Denumire: Somație

2. Cod: 14.13.28.99

3. Format: A4/t1

4. Se editează din sistemul informatic, fiind valabilă fără semnătura și ștampila organului fiscal emitent, conform prevederilor art. 43 alin. (3) și (4) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

5. Se utilizează în baza art. 145 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

6. Se editează în două exemplare, de organul de executare.

7. Circulă: un exemplar la debitor.

8. Se arhivează: un exemplar la dosarul de executare.

MINISTERUL ECONOMIEI ȘI FINANTELOR
 AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
 DGFP/AFP...../
 Str.nr.
 Localitatea

Dosar de executare nr./
 Nr. din

ADRESĂ DE ÎNFIINȚARE A POPRIII
Nr. /

— Model —

Către¹⁾

În baza art. 149 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se înființează poprirea asupra sumelor de bani datorate de dumneavoastră cu orice titlu debitorului urmărit²⁾ conform titlului executoriu emis/titlurilor executorii emise de, anexat/anexate în copie certificată.

Sumele vor fi reținute și virate în conturile deschise la unitatea de Trezorerie a Statului după cum urmează:

Natura obligației fiscale ³⁾	Titlul executoriu nr./data ⁴⁾	Cuquantumul sumei datorate — lei —	Nr. contului în care urmează a se vira suma reținută — lei —
TOTAL:			

Poprirea se consideră înființată din momentul primirii adresei de înființare. În acest sens, aveți obligația să înregistrați atât ziua, cât și ora primirii adresei de înființare a popriii.

Împotriva prezentului înscris cel interesat poate introduce contestație la instanța judecătorească competentă, în termen de 15 zile de la comunicare sau luare la cunoștință, în conformitate cu prevederile art. 172—173 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Potrivit dispozițiilor art. 9 alin. (2) lit. d) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, când urmează să se ia măsuri de executare silită nu este obligatorie audierea contribuabilului.

Conducătorul organului de executare,

.....

¹⁾ Numele, prenumele/denumirea și domiciliul fiscal; codul numeric personal, numărul de identificare fiscală, codul de înregistrare fiscală sau codul unic de înregistrare, după caz; alte date de identificare a terțului poprit.

²⁾ Numele, prenumele/denumirea și domiciliul fiscal; codul numeric personal, numărul de identificare fiscală, codul de înregistrare fiscală sau codul unic de înregistrare, după caz; alte date de identificare a debitorului.

³⁾ Se va preciza denumirea creanței fiscale principale: impozit, taxă, contribuție, amendă sau altă sumă ori a creanței fiscale accesorii sau alte sume, după caz, gestionate și administrate de Ministerul Economiei și Finanțelor, prin Agenția Națională de Administrare Fiscală și unitățile sale teritoriale.

⁴⁾ În cazul în care s-au emis mai multe titluri executorii, se vor indica pentru toate numărul și data emiterii.

1. Denumire: Adresă de înființare a poprii

2. Cod: 14.13.12.99

3. Format: A4/t1

4. Se editează din sistemul informatic, fiind valabilă fără semnătura și ștampila organului fiscal emitent, conform prevederilor art. 43 alin. (3) și (4) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

5. Se utilizează: în baza art. 149 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

6. Se editează: în două exemplare, de organul de executare.

7. Circulă: un exemplar la terțul poprit.

8. Se arhivează: un exemplar la dosarul de executare.

MINISTERUL ECONOMIEI ȘI FINANTELOR
 AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
 DGFP/AFP...../
 Str.nr.
 Localitatea

Dosar de executare nr./
 Nr. din

ADRESĂ DE ÎNFIINȚARE A POPRII ASUPRA DISPONIBILITĂȚILOR BĂNEȘTI

— Model —

Către¹⁾

În temeiul art. 149 alin. (11) și (12) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se indisponibilizează de îndată, în măsura în care este necesar pentru stingerea obligațiilor fiscale, sumele existente, precum și cele viitoare provenite din încasările zilnice în conturile în lei și/sau valută deschise la unitatea dumneavoastră de către debitorul²⁾ conform titlului executoriu emis/titlurilor executorii emise de anexat/anexate în copie certificată.

Sumele vor fi reținute și virate în conturile deschise la unitatea de Trezorerie a Statului după cum urmează:

Natura obligației fiscale ³⁾	Titlul executoriu nr./data ⁴⁾	Cuantumul sumei datorate — lei —	Nr. contului în care urmează a se vira suma reținută
TOTAL:			

Poprirea se consideră înființată din momentul primirii adresei de înființare. În acest sens, aveți obligația să înregistrați atât ziua, cât și ora primirii adresei de înființare a poprii.

Din momentul indisponibilizării, respectiv de la data și ora primirii prezentei, nu veți proceda la decontarea documentelor de plată primite, respectiv la debitarea conturilor debitorului, și nu veți accepta alte plăți din conturile acestuia, până la achitarea integrală a obligațiilor fiscale, cu excepția sumelor necesare plății drepturilor salariale.

Împotriva prezentului înscris cel interesat poate introduce contestație la instanța judecătorească competentă, în termen de 15 zile de la comunicare sau luare la cunoștință, în conformitate cu prevederile art. 172—173 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Potrivit dispozițiilor art. 9 alin. (2) lit. d) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, când urmează să se ia măsuri de executare silită nu este obligatorie audierea contribuabilului.

Vă mulțumim pentru cooperare.

Conducătorul organului de executare,

.....

¹⁾ Denumirea și domiciliul fiscal al băncii.

²⁾ Numele, prenumele/denumirea și domiciliul fiscal; codul numeric personal, numărul de identificare fiscală, codul de înregistrare fiscală sau codul unic de înregistrare, după caz; alte date de identificare a debitorului.

³⁾ Se va preciza denumirea creanței fiscale principale: impozit, taxă, contribuție, amendă sau altă sumă ori a creanței fiscale accesorii sau alte sume, după caz, gestionate și administrate de Ministerul Economiei și Finanțelor, prin Agenția Națională de Administrare Fiscală și unitățile sale teritoriale.

⁴⁾ În cazul în care s-au emis mai multe titluri executorii, se vor indica pentru toate numărul și data emiterii.

1. Denumire: Adresă de înființare a popririi asupra disponibilităților bănești
2. Cod: 14.13.12.99/a
3. Format: A4/t1
4. Se editează din sistemul informatic, fiind valabilă fără semnătura și ștampila organului fiscal emitent, conform prevederilor art. 43 alin. (3) și (4) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.
5. Se utilizează: în baza art. 149 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.
6. Se editează: în două exemplare, de organul de executare.
7. Circulă: un exemplar la bancă.
8. Se arhivează: un exemplar la dosarul de executare.

MINISTERUL ECONOMIEI ȘI FINANTELOR
 AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ

DGFP/AFP...../

Str.nr.

Localitatea

Dosar de executare nr. /

Nr. document din

ÎNȘTIINȚARE POPRIRE

— Model —

Către¹⁾

În baza art. 149 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, vă comunicăm că s-a luat măsura indisponibilizării sumelor existente și a celor viitoare provenite din încasările zilnice în conturile în lei și/sau valută deschise la ²⁾

.....
 precum și a oricăror sume reprezentând venituri și disponibilități bănești în lei și valută, titluri de valoare sau alte bunuri mobile necorporale, deținute și/sau datorate, cu orice titlu, dumneavoastră de către:

Sumele vor fi reținute și vărsate în conturile deschise la

după cum urmează:

Natura obligației fiscale ³⁾	Titlul executoriu nr./data ⁴⁾	Cuantumul sumei datorate — lei —	Nr. contului în care urmează a se vira suma reținută
TOTAL:			

Conducătorul organului de executare,

.....

¹⁾ Numele, prenumele/denumirea și domiciliul fiscal; codul numeric personal, numărul de identificare fiscală, codul de înregistrare fiscală sau codul unic de înregistrare, după caz; alte date de identificare a debitorului.

²⁾ Denumirea și domiciliul fiscal al băncilor.

³⁾ Se va preciza denumirea creanței fiscale principale: impozit, taxă, contribuție, amendă sau altă sumă ori a creanței fiscale accesorii sau alte sume, după caz, gestionate și administrate de Ministerul Economiei și Finanțelor prin Agenția Națională de Administrare Fiscală și unitățile sale teritoriale.

⁴⁾ În cazul în care s-au emis mai multe titluri executorii, se vor indica pentru toate numărul și data emiterii.

1. Denumire: înștiințare poprire
2. Cod:
3. Format: A4/t1
4. Se editează din sistemul informatic, fiind valabilă fără semnătura și ștampila organului fiscal emitent, conform prevederilor art. 43 alin. (3) și alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.
5. Se utilizează: în baza art.149 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.
6. Se editează: în două exemplare, de organul de executare.
7. Circulă: un exemplar la debitor.
8. Se arhivează: un exemplar la dosarul de executare.

MINISTERUL ECONOMIEI ȘI FINANTELOR
 AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ

DGFP/AFP...../

Str.nr.

Localitatea

Nr. din

ÎNȘTIINȚARE
privind stingerea creanțelor fiscale*)

— Model —

Către

CUI

Domiciliul fiscal

În conformitate cu prevederile art.115 alin.(4) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, vă înștiințăm că plățile efectuate de dumneavoastră au stins creanțe fiscale, după cum urmează :

Informații referitoare la documentele de plată				Informații referitoare la stingerea sumelor				
Document plată nr./dată	Data plății	Suma achitată	Sumă neutilizată în stingere până la data prezentei	Denumire obligații bugetare ¹⁾	Titlul de creanță ²⁾	Obligație fiscală principală/ Accesorii ³⁾	Termen de plată	Suma stinsă
1	2	3	4	5	6	7	8	9
TOTAL:				TOTAL:				

În conformitate cu art.206 și 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, împotriva prezentului act se poate formula contestație, care se depune, în termen de 30 de zile de la comunicare, la organul fiscal emitent.

În vederea corelării evidenței fiscale cu evidența contabilă, vă rugăm să efectuați corecțiile necesare. În speranța că veți da curs solicitării noastre, vă mulțumim.

Conducătorul unității fiscale,

.....

*) Se va emite pentru plățile efectuate de contribuabili, altele decât cele care se achită de aceștia în contul unic.

1) Denumirea scurtă a impozitului.

2) DEC.IMP. — decizie de impunere, PVC — proces-verbal de contravenție, DEC.ACC. — decizie de calcul accesorii.

3) D — obligație fiscală principală, M — majorare de întârziere, MS — dobânda, PI — penalitate de întârziere, P — penalitate simplă, A — amendă.

1. Denumire: Înștiințare privind stingerea creanțelor fiscale
2. Cod: 14.13.09.99/n.s.
3. Format A4/t1
4. Se editează din sistemul informatic, fiind valabilă fără semnătura și ștampila organului fiscal emitent, conform prevederilor art. 43 alin. (3) și (4) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.
5. Se utilizează: în baza art. 115 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.
6. Se editează: în două exemplare, de organul fiscal.
7. Circulă: un exemplar la contribuabil (originalul).
Un exemplar rămâne la emitent.
8. Se arhivează: la unitatea fiscală.

MINISTERUL ECONOMIEI ȘI FINANTELOR
 AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
 DGFP/AFP...../
 Str.nr.
 Localitatea

Nr. din

ÎNȘTIINȚARE
privind stingerea creanțelor fiscale în urma distribuirii sumelor plătite în contul unic

— Model —

Către
 CUI
 Domiciliul fiscal

În conformitate cu prevederile art.III alin. (1) din secțiunea 1 Modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală din Ordonanța Guvernului nr. 47/2007 privind reglementarea unor măsuri financiar-fiscale, vă înștiințăm că plățile efectuate de dumneavoastră în contul unic au stins creanțe fiscale, după cum urmează:

Informații referitoare la documentele de plată				Informații referitoare la stingerea sumelor				
Document plată nr./dată	Data plății	Suma achitată	Sumă neutilizată în stingere până la data prezentei	Denumire obligații bugetare ¹⁾	Titlul de creanță ²⁾	Obligație fiscală principală/ Accesorii ³⁾	Termen de plată	Suma stinsă
1	2	3	4	5	6	7	8	9
TOTAL:				TOTAL:				

În conformitate cu art. 206 și 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, împotriva prezentului act se poate formula contestație, care se depune în termen de 30 de zile de la comunicare la organul fiscal emitent.

În vederea corelării evidenței fiscale cu evidența contabilă, vă rugăm să efectuați corecțiile necesare. În speranța că veți da curs solicitării noastre, vă mulțumim.

Conducătorul unității fiscale,

.....

¹⁾ Denumirea scurtă a impozitului.

²⁾ DEC.IMP. — decizie de impunere, PVC — proces-verbal de contravenție, DEC.ACC. — decizie de calcul accesorii.

³⁾ D — obligație fiscală principală, M — majorare de întârziere, MS — dobânda, PI — penalitate de întârziere, P — penalitate simplă, A — amendă.

1. Denumire: Înștiințare privind stingerea creanțelor fiscale în urma distribuirii sumelor plătite în contul unic
 2. Cod:
 3. Format A4/t1
 4. Se editează din sistemul informatic, fiind valabilă fără semnătura și ștampila organului fiscal emitent, conform prevederilor art. 43 alin. (3) și (4) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.
 5. Se utilizează: în baza art. 115 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.
 6. Se editează: în două exemplare, de organul fiscal.
 7. Circulă: un exemplar la contribuabil (originalul).
 8. Un exemplar rămâne la emitent.
 9. Se arhivează: la unitatea fiscală.
-

ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

COMISIA DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

DECIZIE

privind aprobarea transferului portofoliului de asigurări, aferent clasei B.1. „Asigurări de accidente”, de la Societatea Comercială „ASIROM — CONCORDIA” — S.A. către Societatea Comercială „Asigurarea Românească — ASIROM” — S.A. și retragerea autorizației de funcționare ca societate de asigurare Societății Comerciale „ASIROM — CONCORDIA” — S.A.

În conformitate cu prevederile Legii nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, și ale normelor emise în aplicarea sa,

în baza Hotărârii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor din data de 18 septembrie 2007, prin care s-a aprobat transferul portofoliului de asigurări al Societății Comerciale „ASIROM — CONCORDIA” — S.A. către Societatea Comercială „Asigurarea Românească — ASIROM” — S.A. și retragerea autorizației de funcționare ca societate de asigurare Societății Comerciale „ASIROM — CONCORDIA” — S.A.,

Comisia de Supraveghere a Asigurărilor d e c i d e:

Art. 1. — Se aprobă transferul portofoliului de asigurări, aferent clasei B.1. „Asigurări de accidente”, de la Societatea Comercială „ASIROM — CONCORDIA” — S.A. către Societatea Comercială „Asigurarea Românească — ASIROM” — S.A., conform proceselor-verbale de predare-primire nr. 1.117 și 1.233 din 23 august 2007.

Art. 2. — Se retrage autorizația de funcționare ca societate de asigurare Societății Comerciale „ASIROM — CONCORDIA” — S.A.

Art. 3. — Prezenta decizie devine opozabilă terților după publicarea acesteia în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 4. — Societatea Comercială „ASIROM — CONCORDIA” — S.A. are obligația ca, în termen de 5 zile de la publicare, dar nu mai târziu de 60 de zile de la data primirii aprobării, să prezinte la Comisia de Supraveghere a Asigurărilor copia încheierii judecătorului-delegat, a certificatului de înscriere de mențiuni și a certificatului constatator, care să conțină toate datele societății emise de oficiul registrului comerțului, ca urmare a schimbării obiectului de activitate.

Președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor,
Angela Toncescu

București, 24 septembrie 2007.
Nr. 679.

COMISIA DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

DECIZIE

privind autorizarea funcționării ca broker de asigurare a Societății Comerciale „ANA BROKER DE ASIGURARE-REASIGURARE ” – S.R.L.

În conformitate cu prevederile Legii nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, și ale normelor emise în aplicarea acesteia,

în baza Hotărârii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor din data de 18 septembrie 2007, prin care s-a aprobat cererea Societății Comerciale „ANA BROKER DE ASIGURARE-REASIGURARE” – S.R.L. de obținere a autorizației de funcționare ca broker de asigurare,

Comisia de Supraveghere a Asigurărilor d e c i d e:

Art. 1. — Societatea Comercială „ANA BROKER DE ASIGURARE-REASIGURARE” – S.R.L., cu sediul social în comuna Oituz, satul Oituz, șos. Onești-Brașov nr. 1A, județul Bacău, nr. de ordine în registrul comerțului J04/547/21.03.2007, cod unic de înregistrare 21411149/21.03.2007, este autorizată să funcționeze ca broker de asigurare având ca obiect de activitate numai activitatea de broker de asigurare, conform prevederilor Legii nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — Societatea comercială prevăzută la art. 1 are dreptul de a practica activitatea de broker de asigurare începând cu data înregistrării în Registrul brokerilor de asigurare.

Art. 3. — Societatea comercială prevăzută la art. 1 are obligația de a prezenta Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor copii ale documentelor care atestă plata ratelor primei de asigurare aferente contractului de asigurare de răspundere civilă profesională, pe măsura achitării acestora.

Președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor,
Angela Toncescu

București, 24 septembrie 2007.
Nr. 682.

COMISIA DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

DECIZIE**privind revocarea măsurii de retragere a autorizației de funcționare pentru desfășurarea activității de asigurări de viață dispuse prin Decizia Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 581/2007**

Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, cu sediul în municipiul București, str. Amiral Constantin Bălescu nr. 18, sectorul 1, cod de înregistrare fiscală 14045240/01.07.2001, reprezentată legal de președinte, în temeiul art. 4 alin. (19), precum și al art. 39 alin. (5) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare,

în baza Hotărârii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor adoptate în ședința din 26 septembrie 2007, conform art. 4 alin. (22) — (241) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, în cadrul căreia a fost analizată documentația aferentă Notei Direcției generale supraveghere și control nr. IX.433 din 25 septembrie 2007, precum și a Notei Direcției generale reglementări și autorizări asigurări generale nr. 3.338 din 26 septembrie 2007, s-a hotărât revocarea măsurii dispuse prin Decizia Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 581/2007 privind retragerea autorizației de funcționare pentru desfășurarea activității de asigurări de viață a societății de asigurare Societatea Comercială „ATE Insurance” — S.A., cu sediul în municipiul București, Calea Griviței nr. 24, sectorul 1, înregistrată la oficiul registrului comerțului cu nr. J40/3965/14.03.2003, cod unic de înregistrare 15292051, înregistrată în Registrul asiguraților sub nr. RA - 054, reprezentată legal de domnul Ioannis Pavlidis, în calitate de președinte al consiliului de administrație, și de domnul Daniel Bucătaru, în calitate de director general, avându-se în vedere următoarele motive de fapt și de drept:

— prin Decizia Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 581/2007, autoritatea de supraveghere a retras autorizația de funcționare pentru activitatea de asigurări de viață ca urmare a faptului că, în termen de 12 luni de la data reautorizării, societatea nu a desfășurat activitate de asigurări pentru categoria asiguraților de viață;

— conform art. 2 din decizia sus-menționată, Comisia de Supraveghere a Asigurărilor a interzis Societății Comerciale „ATE Insurance” — S.A., de la data publicării deciziei în Monitorul Oficial al României, Partea I, desfășurarea activității de asigurări de viață, conform prevederilor Legii nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, și ale normelor emise în aplicarea acesteia,

având în vedere faptul că Societatea Comercială „ATE Insurance” — S.A. îndeplinește condițiile prevăzute de art. 26 din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, având organizată evidența contabilă a activelor și pasivelor separat pe cele două activități de asigurare pe care le practică și balanța de verificare aferentă activității de asigurări de viață având evidențiate veniturile și cheltuielile operaționale defalcate în conformitate cu natura lor, astfel încasările aferente primelor de asigurare încasate în luna iulie fiind înregistrate în contabilitate conform registrului de casă la data de 31 iulie 2007, precum și faptul că societatea a continuat practicarea activității de asigurări de viață și în cursul lunii august și a subscris prime brute aferente a 6 contracte de asigurare de viață pentru care a constituit rezerva de primă și rezerva matematică în conformitate cu prevederile legale în vigoare, în ședința din 26 septembrie 2007, în temeiul art. 41 din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor a hotărât revocarea măsurii dispuse prin Decizia Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 581/2007,

drept care emite următoarea decizie:

Art. 1. — Se revocă măsura dispusă prin Decizia Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 581/2007 privind retragerea autorizației de funcționare pentru desfășurarea activității de asigurări de viață a societății de asigurare Societatea Comercială „ATE Insurance” — S.A., cu sediul în municipiul București, Calea Griviței nr. 24, sectorul 1, înregistrată la oficiul registrului comerțului cu nr. J40/3965/14.03.2003, cod unic de înregistrare 15292051, înregistrată în Registrul asiguraților

sub nr. RA - 054, reprezentată legal de domnul Ioannis Pavlidis, în calitate de președinte al consiliului de administrație, și de domnul Daniel Bucătaru, în calitate de director general.

Art. 2. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, conform prevederilor art.9 alin.(2) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare.

Președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor,
Angela Toncescu

București, 26 septembrie 2007.
Nr. 693.

COMISIA DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

DECIZIE**privind revocarea măsurii de interzicere temporară a activității de broker de asigurare Societății Comerciale „BTWC Broker de Asigurare” — S.R.L.**

Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, cu sediul în municipiul București, str. Amiral Constantin Bălescu nr.18, sectorul 1, cod de înregistrare fiscală 14045240/01.07.2001, reprezentată legal de președinte, în temeiul art. 4 alin. (19), precum și al art. 39 alin. (5) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare,

În baza Hotărârii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor adoptate în ședința din data de 18 septembrie 2007, conform art. 4 alin.(22) — (241) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, în cadrul căreia a fost analizată documentația aferentă Notei nr. IX.406 din 13 septembrie 2007, s-a hotărât revocarea măsurii de interzicere temporară a exercitării activității de asigurare de către Societatea Comercială „BTWC Broker de Asigurare” — S.R.L., cu sediul în municipiul București, str. Țincani nr. 10, bl. F13, sc. 4, et. 4, ap. 77, sectorul 6, înregistrată la oficiul registrului comerțului cu nr. J40/412/24.01.2002, cod unic de înregistrare 14401746,

avându-se în vedere următoarele motive de fapt și de drept:

— prin Decizia Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 546/2007, autoritatea de supraveghere a retras aprobarea acordată administratorului/directorului executiv al Societății Comerciale „BTWC Broker de Asigurare” — S.R.L., respectiv domnului Valentin Ștefan Iordache, cu domiciliul în municipiul București, str. Țincani nr. 10, bl. F13, sc. 4, et. 4, ap. 77, sectorul 6, în conformitate cu art. 5 lit. d) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare;

— conform art. 2 din decizia sus-menționată, Comisia de Supraveghere a Asigurărilor a interzis temporar desfășurarea activității de asigurare a Societății Comerciale „BTWC Broker de Asigurare” — S.R.L., în conformitate cu art. 39 alin. (3) lit. d) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, până la numirea unei noi persoane semnificative;

având în vedere faptul că Societatea Comercială „BTWC Broker de Asigurare” — S.R.L. și-a îndeplinit obligațiile prevăzute în Decizia Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 546/2007, în sensul că a depus la Comisia de Supraveghere a Asigurărilor documentația în vederea aprobării noului director executiv, în persoana doamnei Gabriela Maria Boroș, și a noului administrator, în persoana doamnei Maria Agache, persoane aprobate de către Consiliul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor în ședința din data de 28 august 2007, în temeiul art. 41 din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor a hotărât în ședința din 18 septembrie 2007 revocarea măsurii de interzicere temporară a exercitării activității de asigurare de către Societatea Comercială „BTWC Broker de Asigurare” — S.R.L.,

drept care emite următoarea decizie:

Art. 1. — Se revocă măsura de interzicere temporară a exercitării activității de broker de asigurare de către Societatea Comercială „BTWC Broker de Asigurare” — S.R.L., cu sediul în municipiul București, str. Țincani nr. 10, bl. F13, sc. 4, et. 4, ap. 77, sectorul 6, înregistrată la oficiul registrului comerțului cu nr. J40/412/24.01.2002, cod unic de înregistrare 14401746, dispusă prin Decizia Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 546/2007, cu consecința menținerii sancțiunii privind retragerea aprobării acordate administratorului/directorului

executiv al societății, în persoana domnului Valentin Ștefan Iordache, conform prevederilor art. 41 din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, conform prevederilor art. 9 alin. (2) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor,
Angela Toncescu

București, 26 septembrie 2007.
Nr. 695.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru vânzări și relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 156586